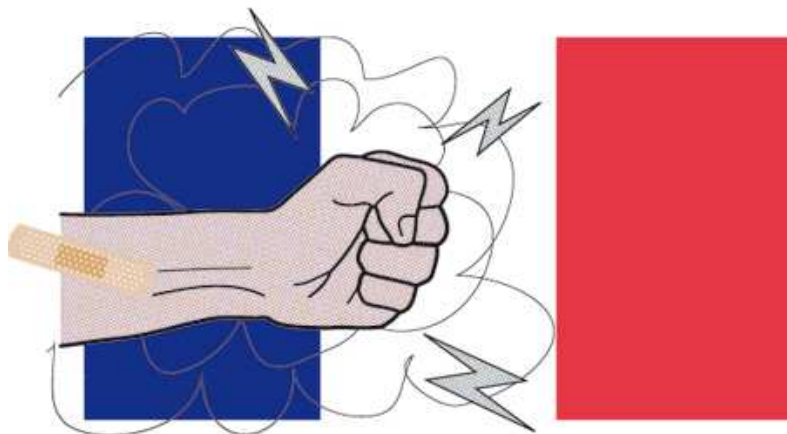

Ugeskr Læger 2010;172(26):1956

Vold mod læger i Frankrig eskalerer

I Frankrig bliver flere og flere læger udsat for vold, hærværk og fornædelser. Patienterne bliver vrede, fordi de ikke får den medicin eller den diagnose, de havde håbet på. Eller fordi de skal sidde for længe i venteværelset.

AKTUELT

Journalist Louise Sandager louise.sandager@wanadoo.fr

Paris. Anne Le Fur-Bensoussan og Valerie Polleux er snart vant til det: Patienter, der flipper ud og smider med møblerne, smadrer ruder eller raserer lægens skrivebord.

Da det gik værst for sig, blev Anne Le Fur tævet og fik læsioner i venstre del af ansigtet.

»Det var ikke specielt rettet mod mig. Men det gik ud over mig. Opspærede frustrationer, som fik afløb hos lægen«, forklarer hun.

De to kvinder er praktiserende læger og har en fælles konsultation i Seine Saint Denis, der er en af de hårdest belastede forstæder til Paris. Her er voldsom lægemangel og derfor et enormt pres på venteværelset.

»Når folk har siddet 3-4 timer og ventet på at komme til, er det klart, at de bliver aggressive. Og når man så afviser at give dem den medicin eller den sygemelding, de havde håbet på, så hævner de sig«, siger Valerie Polleux.

Spark og lussinger

Helt nye tal fra den franske lægeforening, l'Ordre National des Médecins, viser, at problemet er stigende. Især den fysiske vold.

Sidste år anmeldte de franske læger 540 tilfælde af overgreb og aggressivitet. Det var nogenlunde samme antal som året før, men overgrebene var blevet grovere, og den fysiske vold var steget betydeligt: Lussinger, spark og spytklatter fra patienter, som mistede tålmodigheden med deres læge. Ti procent af ofrene var så medtagede, at de måtte sygemeldes.

»Den hvide kittel beskytter ikke længere. Den aura, der var omkring lægegerningen, eksisterer ikke mere«, siger André Deseur fra l'Ordre National des Médecins til Ugeskrift for Læger. Han er selv praktiserende læge i den lille by Veneux les Sablons sydøst for Paris og formand for den gruppe i den franske lægeforening, som arbejder med lægernes sikkerhed.

»Vi oplever det - i virkeligheden naturstridige - at flere og flere lader deres vrede gå ud over den læge, som ellers er der for at hjælpe dem«, siger han.

Det er især de praktiserende læger, som er hårdt ramt, men også en del speciallæger melder om overfald, fornærmelser og fornedrelser. Blandt andet øjenlæger, som der er stor mangel på, og som derfor ofte har lange ventetider.

Jeres undersøgelse viser, at mange overgreb aldrig indberettes. I regner med, at der reelt er 30 procent flere aggressive handlinger end dem, I hører om. Hvorfor tier lægerne?

»Først og fremmest fordi det kræver en masse bureaukrati at melde et overgreb, og franske læger har i forvejen papirarbejde nok. Så hvis de ikke ligefrem er kommet til skade, gider de ikke bruge en halv dag på politistationen.

For nylig talte jeg med en psykiater, som lige havde fået smidt sin computer ud gennem vinduet af en rasende patient. Det havde han ikke meldt, for som han sagde, så var patienten skør nok i forvejen, og der var ikke sket nogen fysisk skade«.

André Deseur har to gange følt sig truet i sin konsultation. Den ene gang, hvor en psykisk ustabil kvinde snuppede en bronzelampe på bordet og forsøgte at kyle den efter ham. Den anden gang, hvor en afrikansk indvandrer, som var vred over at sidde for længe i venteværelset, trængte ind til Deseur i konsultationsværelset og truede med bank og forbandelser. »Problemet er jo, at vi læger ikke er uddannet til at klare den slags situationer«, siger Deseur, som er formand for den gruppe under den franske lægeforening, som tager sig af lægernes sikkerhed. Gruppen planlægger nu kurser, hvor lægerne skal lære at håndtere aggressive patienter.

Deseur er ikke i tvivl om, at den økonomiske krise er med til at optrappe volden. »Det er jeg helt sikker på. For 25 procent af lægerne ved ikke, hvorfor patienterne går amok. De har ingen forklaring, det sker bare. Og i den slags tilfælde er jeg overbevist om, at de generelle livsvilkår spiller ind: Hvis man er arbejdsløs, fattig og forgældet til op over begge ører, stiger frustrationerne, og det skal så gå ud over nogen. Derfor ser vi også, at stigningen er størst i de områder, som er hårdest ramt af armod«.

Abonner »

Skriv en kommentar

UGESKRIFT FOR LÆGER

Ugeskriftet betinger sig ret til at opbevare og publicere artikler (tekst og illustrationer) også i elektronisk form, fx via cd-rom og Internettet. Eftertryk eller anden mangfoldiggørelse af Ugeskriftets tekst og illustrationer er kun tilladt med skriftlig tilladelse fra forfatter og redaktion og anførelse af Ugeskrift for Læger som kilde. Gengivelse af informationer eller citater fra Ugeskriftet må tidligst offentliggøres på datoen (mandage) for det pågældende nummers udgivelse og med angivelse af Ugeskrift for Læger som kilde.